

De Zusjes Kriegel
Het plan van Professor Snootman

Marc de Bel, met tekeningen van Steven Dhondt

www.marcdebel.be

Vanaf 10 jaar

© 2013

Marc de Bel & Abimo Uitgeverij
Europark Zuid 9
9100 Sint-Niklaas

t 03 760 31 00
f 03 760 31 09
info@abimo.net
www.abimo.net

eerste druk: augustus 2013

Coördinatie: Sarah Kumar
Redactie: Elly Simoens
Cover & illustraties: Steven Dhondt (www.stedho.be)
Vormgeving: Klaas Demeulemeester

D/2013/6699/86
nur: 283
isbn: 9789462340282

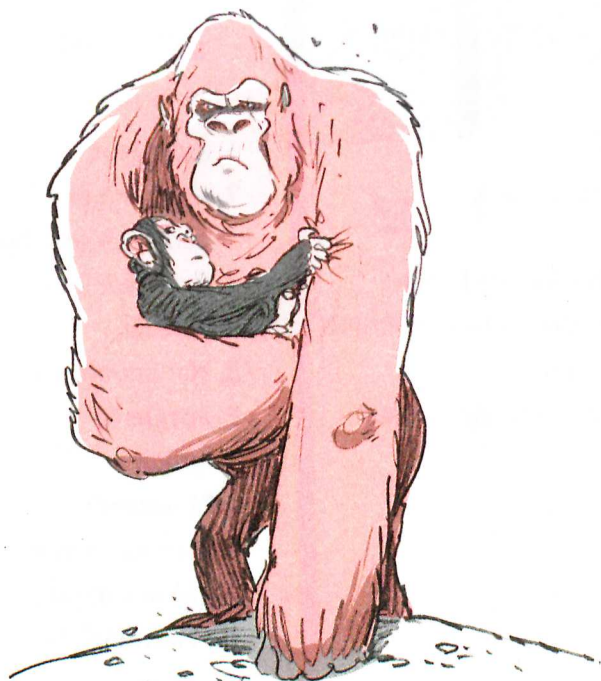
Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

MARC DE BEL

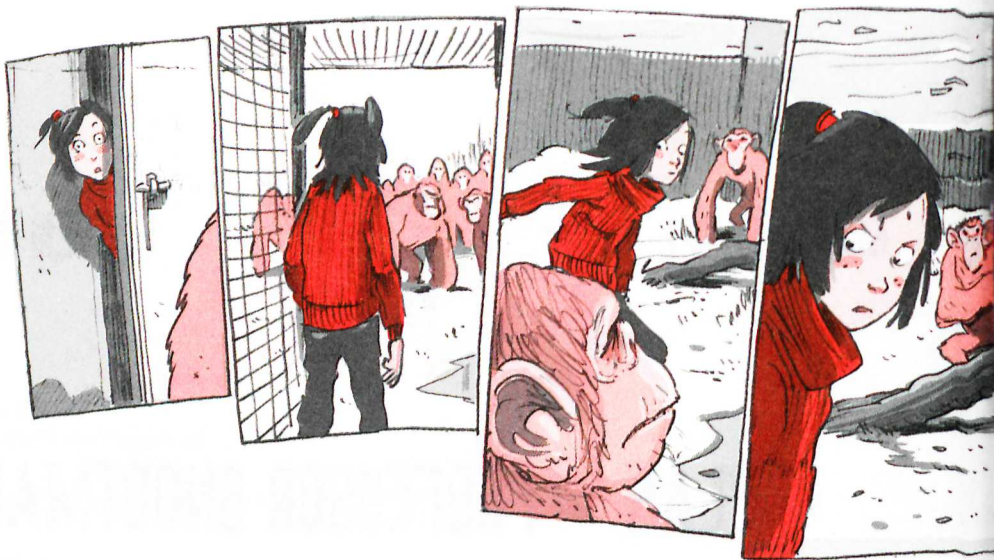
De zusjes KRIEGER

STEVEN DHONDT

HET PLAN VAN PROFESSOR SNOOTMAN

ABIMO

DEEL 1. PRETPARK LUNATIK

1. Griezelfilm
2. Pretpark Lunatik
3. Slink
4. In het hol van de Draak
5. Spiegelpaleis
6. Lekke band
7. Een poepje van eigen deeg

DEEL 2. SNOOTMAN CENTRUM

1. Zure geur
2. Konijnen met kippenvel en
genesisch gemalipuneerde proeven
3. Professor Snootman
4. Griezel
5. Het Snootman-chromosoom
6. Spaghetti
7. Jungle
8. Geketend
9. Stan en Olivier
10. Mono-monsters
11. Nachtelijk bezoek
12. Borgia
13. Ontsnapt!... Of toch niet?

DEEL 3. MAIKO PARK

1. Slurfbeesten
2. Brug
3. Gezoef
4. Stekels
5. Heli
6. Vuur
7. Boottochtje
8. Verliefd
9. Een groot paradijs met een klein smetje

DEEL 4. WEER THUIS

1. Oost west, thuis...

A large, irregular red ink splatter graphic is centered on the page. It has several smaller, circular and elongated splatters radiating from its edges. The text is printed in white on the main body of the splatter.

DEEL 1

**PRETPARK
LUNATIK**

1 GRIEZELFILM

‘Kom op, schattebol!’ roept vader Kriegel. ‘Straks zijn we nog te laat voor het kampioenschap! Het is al kwart over zeven.’

‘Minuutje! Ik kom eraan!’ antwoordt moeder Kriegel in de badkamer.

‘Zijn Jan en Els er al?’

‘Nee.’

Willy Kriegel kijkt nerveus op zijn horloge en roffelt met zijn vingers op de armleuning van de verhabbezakte sofa.

‘Blijven jullie lang weg, pap?’ vraagt Lien.

‘Dat hangt ervan af. De verliezers vallen telkens af. De winnaars gaan door naar de volgende ronde. Hoe langer we wegblijven, hoe beter dus.’ Zijn ogen stralen.

‘Als we dit pokerkampioenschap winnen, dan kunnen we onze schulden betalen en houden we nog net genoeg over om morgen met z’n allen naar de film te gaan en daarna frieten te gaan eten!’

De drie zusjes kijken tegelijk blij verrast op.

‘Echt, pap?’ vragen ze in koor. ‘Naar die nieuwe film van Sharp Stone?!’ Vader Kriegel klopt zelfverzekerd op de tafel.

‘En of! De eerste prijs is zomaar eventjes duizend euro! En met wat geluk is die voor deze pokerkampioen! Ik...’

Er wordt gebeld.

‘Aha, dat zullen Jan en Els zijn’, fleurt de pokerkampioen op. ‘Laat jij hen binnen, Lientje.’

Lien sloft naar de voordeur.

‘Hallo, Lien, Sien of Fien!’ groet Jan, de nieuwe pokervriend van pap en mam.

‘Het is Lien, papa’, merkt Jade op.

‘Klopt’, beaamt Elias. ‘Sien heeft twee staartjes en Fien heeft er...’

‘Kom erin!’ roept vader Kriegel in de woonkamer. ‘Ik vreesde al dat jullie niet meer gingen komen opdagen.’

‘Jawel’, verzekert Jan. ‘Maar de spoedvergadering van onze imkerbond is wat uitgelopen.’

Willy Kriegel kijkt verbaasd op.

‘Ik wist niet jij bijen hield, Jan. Doe je dat al lang?’

‘Ja, mijn opa is daar lang geleden mee begonnen en nu zetten mijn vader en ik zijn werk verder. Het is een fantastische hobby! Of liever: het was een fantastische hobby. De laatste jaren is het helaas een pak minder leuk. Overal ter wereld sterven of verdwijnen miljoenen bijen.’

Lien, Sien en Fien spitsen de oren.

‘Waardoor komt dat?’ wil vader Kriegel graag weten.

‘Door het overmatig gebruik van herbiciden en insecticiden. Ook al beweren sommige idiote ministers dat dit niet de oorzaak van de ramp is. Het is intussen ook wetenschappelijk bewezen dat dit wél zo is. De lucht die wij inademen is echt vergiftigd door al die rotzooi, die de boeren op hun gewassen spuiten en wij met z’n allen via spuitbussen

de lucht in jagen. Bijen, vlinders en andere insecten zijn daar erg gevoelig voor. Maar ook wij zullen hier vroeg of laat ziek van worden. Albert Einstein heeft gezegd dat wanneer de bijen verdwijnen, ook de mensen enkele jaren later zullen sterven!’

‘Oeps!’ schrikt vader Kriegel. ‘Heeft die slimme bol dat echt gezegd?’

‘Ja, als we binnenkort het spuiten van al die giftige smeerboel niet wereldwijd verbieden, dan ziet de toekomst voor onze kinderen en kleinkinderen er niet erg rooskleurig uit’, gaat de imker gedreven verder. ‘Ook door het kweken van genetisch gemanipuleerde gewas...’

Moeder Kriegel verschijnt in de deuropening.

Willy Kriegel werpt haar een bewonderende blik toe.

‘Ffwieuw!’ fluit hij. ‘Je ziet er beeldig uit, schattebol! Je lijkt wel een echte diva!’

De honderdvierenvijftig kilogram zware diva wurmt zich door het smalle deurgat.

Ze geeft Jan en Els een dikke kus en Elias en Jade een handje.

‘Nemen jullie de koters ook mee naar het kampioenschap?’

‘Nee, hoor’, glimlacht Els. ‘Die dumpen we zo meteen bij hun oma en opa.’

‘Die gaan met ons naar de film!’ glimt Elias.

‘Ja, naar de nieuwe van Sharp Stone!’ glundert Jade.

‘Sharp Stone en het Geheim van het Raadsel van het Mysterie van de Schat van de Zwarte Piraat!’ straalt Elias. ‘Ik vind die Sharp Stone megacool!’

Hij zet grote ogen op en werpt de zusjes een verkneukelde blik toe.

Lien, Sien en Fien vinden die superheld, die het altijd aan de stok krijgt met de meest griezelige, griezelachtige griezels, ook onwijs gaaf.

Maar centen om naar de bioscoop te gaan, hebben ze momenteel dus niet.
Al een paar maanden niet.

Eigenlijk al meer dan een jaar niet.

Morgen dus hopelijk wél.

Als pap en mam die eerste prijs bij elkaar pokeren tenminste.

De toekomstige pokerkampioen veert op van de sofa en loopt naar de voordeur.

‘Kom op! Ik wil die kampioenstitel en die eerste prijs niet langer op mij laten wachten’, glimlacht hij, terwijl hij de deur uitnodigend open houdt.

‘Dag Lien, Sien en Fien’, groeten Elias en Jade.

Lien steekt achter de rug van moeder Kriegel haar tong naar de twee geluksvogels uit en Sien trekt een lelijke smoel.

Jade maakt plagerig een neus naar de zussen.

Fien wil stiekem de half afgekloven appel, die al een paar dagen tussen het dozijn lege bierblikjes op de salontafel rondslingert, naar het hoofd van de plaagstaart mikken.

Maar moeder Kriegel werpt haar drie dochters een dreigende blik toe.

‘Op tijd gaan slapen, hè meisjes.’

‘Ja, mam’, knort Lien.

‘Mogen we eerst nog wat tv kijken, pap?’ vraagt Sien.

‘Er is een leuke griezelfilm!’ glundert Fien.

‘Oké’, knikt de pokerkampioen. ‘Maar voor twee uur in bed, hoor.’

Hij trippelt moeder Kriegel en de familie Beyen achterna en trekt de voordeur achter zich dicht.

Lien zet de tv aan.

Sien graait de laatste familiezak chips met pickles uit de keukenkast. Fien vist drie colablikjes uit de koelkast en zet die bij het dozijn lege bierflesjes op de salontafel.

Haar ogen vallen op een grote huisspin in de hoek van de woonkamer. Ze aarzelt geen seconde, neemt haar katapult en legt een marbel in de schietlap.

‘Niet doen, Fien’, houdt Sien haar tegen. ‘Spinnen vangen heel veel insecten.’

Fien twijfelt.

‘Ook muggen?’

‘En of!’

‘Tof!’ grijnst Fien.

Ze bergt haar katapult weer op.

‘I love spins!’ grijnst ze breed.

‘Ik vind muggen misbaksels van de natuur. Ze hadden die beter nooit uitgevonden.’

‘Net als jufs, die elke dag veel te veel huiswerk geven’, grijnslacht Sien.

‘Helaas eten spinnen die laatste niet’, betreurt Fien.

‘Haha!’ lacht Sien.

‘Oeps! Is die griezelfilm al begonnen?’ kijkt Lien verbaasd op, terwijl ze zich op de sofa nestelt.

Sien en Fien werpen ook een blik op het scherm en huiveren bij het zien van de vele, met machetes verminkte, dode lichamen. ‘Het geweld bij het gevreesde Congolese rebellenleger, de Black Mamba’s, neemt almaar toe. De rebellen, onder leiding van Poro-Poro, ontzien niets of niemand, ook geen vrouwen en kinderen, en doden alles wat hun pad kruist. Ze hebben alleen maar respect voor de djodjo, bosgoden, voor wie ze een heilige schrik hebben. Ze...’

'Brr, gelukkig gebeurt dat ver van hier', blaast Lien opgelucht.

'Zo ver is dat nu ook weer niet', vindt Sien. 'Iets meer dan tien uur vliegen.'

De camera glijdt zonder schroom ook over enkele dode vrouwen en kinderen.

'Getver', knarst Fien. 'En dan noemen ze ons krapuul omdat we af en toe een knikker tegen iemand zijn biet mikken.'

'Of, zoals gisteren, een biet tegen de kale knikker van de buurman...'

'Hahaha!' lacht Lien. 'Die gluiperd schrok zich een bult!'

'En een buil op zijn hoofd', grijnst Sien.

'Eigen schuld, dikke bult', vindt Fien. 'Had hij maar niet tegen de flikken moeten zeggen dat wij die graffiti op zijn auto hadden gespoten.'

'Gelukkig hebben we in dit journaal ook goed nieuws', glimlacht de spekglad geschoren nieuwslezer. 'De jaarlijkse internationale schoonheidswedstrijd voor kinderen is gewonnen door Ena Pedersen. En de tweelingzussen Sofie en Sanne Bauwens, die sinds gisterenavond spoorloos waren verdwenen, zijn weer veilig en wel thuis. Beide meisjes waren bij het terugkeren van het zwembad met geweld door drie mannen in een zwarte bestelwagen gesleurd en meegevoerd. Gelukkig konden de meisjes ontsnappen toen de auto een lekke band kreeg. De politie hoopt, dankzij de informatie die ze van de zussen heeft gekregen, de drie daders snel te kunnen vatten. Van de tweelingbroers, Stan en Olivier Vangistel, zonen van de bekende brouwer en miljardair Pierre Vangistel, die vorige week in Gent verdwenen, is helaas nog altijd geen spoor. De politie vermoedt dat het hier gaat om...'

Er klinkt een korte droge klik.
De nieuwslezer krimpt als een lek geprikte ballon in elkaar.
De tv valt uit.
'O, nee...' kreunt Lien.
Ze rolt kregelig met haar ogen.
'Niet alweer', gromt Sien.
'Dat is nu al de derde keer deze week', foetert Fien.
Ze springt overeind en geeft het oude toestel, dat pap vorige maand voor een prikje heeft gekocht, een fikse klop.
Tevergeefs, het ding geeft geen teken van leven meer.
'Nou, die griezelfilm kunnen we op onze buiken schrijven', knarst Lien.
Sien werpt een blik op de klok.
Die wijst halfvier aan.
'Die heeft het dus ook laten afweten', zucht Sien.
Fien werpt een meewarige blik op het voorhistorische tv-toestel, de krakkemikkige sofa, de vervelend ronkende koelkast, de kitscherige vaas op de overvolle salontafel, de spuuglelijke klok en alle andere oude spullen die mam en pap allemaal in de kringloopwinkel hebben gekocht.
'De tijd is hier nu ook echt stil blijven staan', knort ze misnoegd.

‘Iemand een idee van hoe laat het nu ongeveer is?’ vraagt Lien.
‘Halfnegen, misschien iets later’, schat Sien. ‘Waarom? Geld om naar de bioscoop te gaan hebben we toch niet.’
‘Bovendien denk ik niet dat we daar nog langer welkom zijn’, grinnikt Fien. De drielingzussen wisselen een geinige, samenzweerderige blik.
‘Hoezo? Niemand kan bewijzen dat wij die halfblote filmster op de affiche bij de ingang een snor en horens hebben gegeven’, gniffelt Lien.
‘En een doodshoofdtattoo’, grijnst Sien al haar tanden bloot.
‘Jammer dat onze spuitbussen leeg zijn’, betreurt Fien. ‘Anders konden we de stad nog wat gaan opfleuren.’
Lien grabbelt een van de reclameblaadjes van de salontafel.
‘Soms ben ik wel jaloers op kinderen die graag lezen’, zucht ze. ‘Die vervelen zich immers nooit.’
Siens maag grommelt.
Ze werpt een blik in de lege zak chips.
‘Hebben jullie ook zo’n honger?’
‘Yep’, antwoordt Fien. ‘Ik heb al de hele dag zin in een zachtgekookt eitje.’
Ze slikt.
Liens ogen schieten over het reclameblaadje en blijven haperen aan een foto van een rijk gevulde feesttafel.
Ze likt verlekkerd haar lippen.
‘Kok-Traiteur Pieter Goosentruyt. Wij verzorgen al uw feesten. Bel ons gerust...’ leest ze hardop. ‘Misschien moeten we dit wel doen?’
‘Beter niet’, prikt Fien het droomballonnetje van de lekkerbek stuk.
‘Of ben je vergeten hoeveel ambras wij hebben gehad toen we die pizza’s bestelden en zonder die te betalen de deur voor de neus van die pukkelkop dichtgooiden?’

‘Tja, wie had nu kunnen denken dat die kerel er de flikken ging bijhalen? Alsof die niets anders te doen hebben.’

‘Zoals zwakke, onschuldige meisjes beschermen tegen ontvoerders, bijvoorbeeld’, vult Sien aan.

Ze staat op en loopt naar de keuken.

Maar daar vindt ze enkel nog de helft van de dozen suikerwafels die vader Kriegel vorige maand op de jaarlijkse Grote Iedereen-Prijs-Tombola van de pokerclub heeft gewonnen.

En nog vier van het half dozijn potten mosterd die mam toen in de wacht sleepte.

‘Brrr, ik kan geen wafels en mosterd meer zien’, kokhalst Sien.

‘Ik ook niet’, valt Fien haar zus bij.

‘Als we nu eens frieten gingen kopen?’ stelt Lien voor.

‘Goed idee!’ knikt Fien.

Ze steekt haar duim omhoog.

Sien neemt haar zakmes.

Ze wrikt er het deksel van hun gebarsten spaarvarkentje mee los, kiepert de inhoud ervan op haar schoot en kijkt beteuterd naar de halve euro en de dode spin.

‘Pech, meisjes. Hiermee kopen niet eens een halve zak.’

Ze stopt haar mes weer in haar broekzak.

Lien gaat opeens rechtop zitten.

‘Hè, moeten jullie eens luisteren... Op 14 juli viert Pretpark LUNATIK zijn tiende verjaardag. Om dit te vieren is het park die dag extra lang open voor het publiek en zijn van 19 uur tot 22 uur alle attracties gratis. Ook mensen met een mentale of fysische beperking zijn van harte welkom!’

‘Veertien juli’, herhaalt Sien.

‘Dat is vandaag’, vervolgt Fien.

2 PRETPARK LUNATIK

Het water komt de zussen in de mond wanneer ze Frituur Roza recht tegenover de ingang van het pretpark voorbijlopen.

Twee agenten zitten, als enige klanten, aan een tafeltje onder het afdakje voor het frietenkraam.

‘Dat zijn toch die twee flikken die bij ons thuis zijn geweest, terwijl we die pizza’s aan het opeten waren?’ meent Lien.

‘Inderdaad’, beaamt Sien.

‘Die dikkerd is nog dikker geworden’, vindt Fien.

De andere agent ziet de zussen de straat oversteken.

Hij zegt iets tegen zijn bolronde collega en zwaait dreigend met zijn frikadel, als een matrak, naar de meisjes.

‘Ik had hier veel meer volk verwacht’, zegt Lien, terwijl ze het park binnen lopen.

‘Hier is inderdaad zo goed als geen kat’, beaamt Sien.

‘Toch wel. Daar’, merkt Fien op.

Ze wijst naar de witzwart gevlekte kater, die wat verderop onder een struik zit.